

STRAŠNE RAZMERE V ŠTRAJKOVIŠČU.

Pijani miličarji z orožjem v rokah rogovilijo po ulicah in "vzdržujejo red".

RUDNIKI KOT SMRTNE PASTI.

Moyer zapustil Michigan in se podal na posvetovanje v Washington.

Houghton, Mich., 9. jan. — Charles H. Moyer, predsednik zapadne rudarske zveze (Western Federation of Miners), je danes izjavil, da misli ostati v štrajkovnem okrožju bakrenih rudnikov, dokler se mu poljubi. To pa ne izključuje, da se utegne obrniti v Washington in zglasiti pri "American Federation of Labor" radi morebitnega splošnega štrajka vseh rudarjev.

G. Moyer je govoril na velikem shodu, ki je napolnil največje dvorano v Hancocku do zadnjega prostora. Shod je imel povsem socialistično zunanost. Med govorniki so se nahajali, predno je prišel Moyer na oder, Seymour Stedman od preiskovalnega oddelka socialistiške stranke, J. W. Lord iz Peorije in mnogi drugi, ki prisegajo v enako politično vernost.

Po zdravniškem nasvetu, kakor je izjavil, je govoril predsednik zveze "Western Federation of Miners" samo pet minut.

"Vrnil sem se," je rekel, "ker sem imel pravico do tega. Po zakonih države michiganske in po določilih ustave Združenih Držav smem zahtevati zaščito. Tisti, ki so odgovorni za to, da sem moral dne 26. decembra zapustiti štrajkovno okrožje, so prekršili zakone države in Unije s tem, da so vzeli zakon v svojo roko in izvršili zločin, ki se morajo zanj kaznovati, če ne sploh še pravica. Strel, kateri me je ranil v hrbet, ni bil oddan samo na Moyerja, nego na vsakega posameznega štrajkarja. Kroglja je zadel predsem organizirani delavski sloj."

Moyer je danes spet odpoval v državno glavno mesto, ne da bi neposredno poizkusil poravnati bodle poslužil svoje izvrševalne oblasti, dokler deluje zakoniti stroj državnih, da se poveča splošno zanimanje za preiskavo po veliki poroti. V zvezi s tem so pravni zastopniki unije namigovali, da so vsled navzočnosti državnega generalnega pravdnika v zborovalnici gelike porote postale njene razprave neveljavne.

Houghton, Mich., 10. jan. — Charles H. Moyer, predsednik zveze W. F. of M., je nocoj spet zapustil bakreno štrajkovišče. To pot je odpoval prostovoljno, naznanivši, da gre skozi Chicago v Washington k zborovanju izvrševalnega odbora ameriške delav-

ske zveze (American Federation of Labor). Vodstvo štrajka je začasno prevzel R. S. MacKennis iz Denvera, član izvrševalnega odbora zapadne rudarske zveze. Charles Tanner, ki je bil izgnan z Moyerjem in se je vrnil z njim, je ostal tukaj.

Ogromni dobički.

Washington, D. C., 10. jan. — Poročilo o preiskavi rudarskega štrajka v michiganskem bakrenem okrožju, katero je objavil department za delo tukaj danes, izjavlja, da so se stavkoki uvažali v bakreni okraj pod praznimi obljubami; da so bili nekateri tirani v rudnikih s pistolami; da so bili štrajkarji ranjeni s strelnim orožjem v rokah oboroženih stražnikov, a da se ni našlo nobenega dokaza, da bi bili uradniki ranjeni po štrajkarjih.

V poročilu se navaja, da je Calumet-Hecla Company, pri kateri je zaposlenih nad 50 odstotkov rudarjev v bakrenem okrožju, "imela skrajno velike dobičke".

Z glavnico \$2.500.000, od katerih je bilo vplačanih \$1.200.000, je izza leta 1871. omenjena družba plačala \$121.000.000 v dividendah in naložila \$75.000.000 v svoji lastnini. Mezde plačuje za 10 do 12 ur delavnik od \$2,89 do \$3,62, s povprečno mezdo \$3,28, do čim je povprečna dnina drugih družb \$2,74.

Strašne razmere.

Washington, D. C., 11. jan. — Senzacijske točke v poročilu preiskovalca W. B. Palmerja od departamenta za delo o rudarskem štrajku v michiganskem bakrenem okrožju bodo tvorile podlago novemu pozivu za preiskavo po kongresu.

Med dognanimi dejstvi so sledeča: Mnogi michiganski miličarji so se upijanjali in so smeli pijani hoditi po ulicah oboroženi.

Mnoga nasilja, od kojih so bila nekatera usodopolna, so izzvali oboroženi pomožni serifi, katere so uvzile rudniške družbe.

Mnogi rudniki so popolnoma brez primernih naprav za varnost in zdravstveno službo ter brez pitne vode za zaposlene.

Preiskovalci, ki so si ogledali liše na zemlji najeti od Calumet & Hecla družbe, se smejejo razlstiti, če se od slovoja ali če sicer izstopijo iz službe podjetja.

Moški, zaposleni v rudnikih kot "tramerji" ali vlačivci, opravljajo živinsko delo in se pod težo kmalu omagajo in se izmučijo.

Izvidi se predložijo kongresu.

Uradniki zveze "American Federation of Labor" se pripravljajo, da predložijo podatke preiskovalca Palmerja poslanski zbornici in senatu ta teden. Obvestili ju bodo tudi o izjavi rudniških družb, da ne trpe nobenega uničja v svoji službi.

Delavski voditelji pričakujejo preiskavo po kongresu, saj živimo v veku,

BEGUNCI NA AMERIŠKEM OZEMLJU.

2500 mehikanskih vladnih vojakov in 1500 civilistov ube gnilo iz Ojinage.

GEN. VILLA ZAVZEL OJINAGO.

Severni oddelek zavezne armade izgubil zadnje opirališče.

Presidio, Tex., 10. jan. — Vstaški general Villa je bombardiral danes popoldne mesto Ojinago neprestano, dokler ni streljanje zavezniških čet utihnilo, in ob 10. uri se je posadka umaknila. General Villa je potem zasedel mesto z vsemi svojimi četami in devetimi generali.

Mnogi zavezni vojski so ube gnili in poizkušali doseči ozemlje Združenih Držav; mejne straže so ojačene.

Presidio, Tex., 11. jan. — Vsled izpraznitve Ojinage in zasedbe mesta po vstajah se nahaja nocoj kakih 2500 mehikanskih vladnih vojakov, med njimi šest generalov, in 1500 civilistov na ameriških tleh pod zaščito tukaj nastanjenih ameriških čet.

General Villa, zmagoviti osvovitelj Ojinage, je brzojavil danes na generala Carranza, priznanega voditelja konstitucionalistov, na kratko: "Dokazal sem, da sem bil zmožen, zavzeti Ojinago."

Vera Cruz, 11. jan. — Ameriški pravnik Nelson O'Shaughnessy, ki se je zadnje dni tukaj posvetoval z John Lindom, osebnim zastopnikom predsednika Wilsona v Mehiki, in s podarmiralom Fletcherjem, je danes spet odpoval v Mehiko.

ko se delavcem pripoznava toliko pravice do organizacije, kakor je imajo njihovi delodavci.

Poročilo preiskovalca Palmerja obsega več nego 300 črkopisnih strani. Iz poročila je razvidno, da se rudarji v michiganskem okrožju bakrenih rudnikov iz očiščajo v služnosti, tako da se lahko govori o vnebovpijočih krivicah, ki se godi tem rudarjem, borečim se za svojo pravico do obstanka.

Rudniška nesreča.

Moundsville, W. Va., 9. jan. — V rudniku zvanem "First Street Mine", ki ga lastuje Mound Coal Company, se je pripetila davi pogubonosa eksplozija. Šest delavcev je zadobilo hude opekline; prepeljani so bili v bližnjo glendalsko bolnišnico. Skoro vse prebivavstvo se je zbralo pred vhodom v rudnik, ko je doznalo o nesreči.

Druga rudniška nesreča.

Bingham, Ala., 10. jan. — Dvanajst delavcev, pet belokožcev in sedem črncev, je bilo danes usmrčenih vsled eksplozije v Rock Castle-rudniku Doris Creek Coal-družbe, 35 milj južno od Birminghama, v okraju Tuscaloosa.

Nahajalo se je za časa eksplozije nad 200 mož v rudniku, a posrečilo se je vsem uteči, razun dvanajstim usmrčenecem.

Izdaten zakon.

Madison, Wis., 9. jan. — Med dvema letoma, odkar je v veljavi v Wisconsinu odškodninski zakon za delavce, so plačali delodavci na ranjenice in njihove sorodnike vsoto \$396.354,73. Tako je naznanila davi državna obrtniška komisija, ko je pravkar sestavila svojo tozadevno statistiko. Stroški za zdravnike in lekarnike, ki dosežajo nekako polovico one svote, niso sovščeti, vendar jih morajo, in sicer po istem zakonu, poravnavati tudi delodavci. Skupaj je bilo urejenih 6.894 terjatev.

Nov trust?

New York, 8. jan. — Posestniki toplinskih peči in plavžev, zastopajoči skoro vso obrt jeklenih klad v državi, so se zbrali danes tukaj k seji in so ustanovili "American Pig Iron Association". Članstvo združbe predstavlja glavnicu okoli dvesto milijonov dolarjev. Njihove toplinske peči so zmožne proizvajati na leto 13,639,000 tonov kladnega železa.

Štrajk v Južni Afriki.

Cape Town, Južna Afrika, 9. jan. — Železniška služba v Transvaalu in v svobodni državi Oranje je bila danes zelo prizadeta vsled štrajka železniških uslužbencev. Promet južno do Klerksdorpja, kachi 120 milj od Johannesburga, je ustavljen.

Na vseh postajah je nameščena policija, da v kati zatre morebitne izgred. Bati se je, da hujskajoči govori delavskih voditeljev zapeljejo štrajkarje k nasilnostim.

Tango nenraven ples.

Pariz, 9. jan. — V pastirskem listu, ki se ima jutri prečitati v cerkvah, prepoveduje kardinal Leon Adolphe Amette, pariški nadškof, plesati tango kot greh, ki zahteva spoved in pokoro. "Onsojamo," pravi cerkveni knez, "iz inozemstva pod imenom tango uveden ples, ki je po svojem bistvu nedostojen in žali nra vni čut, in katerega se kristjani z dobro vestjo ne smejo udeleževati."

"Zato je dolžnost spovedancev, da to preudarijo."

Abbe Gouget, ki je z naškofom v ozki zvezi, je izjavil, da je cerkveni knez izprva upal, da gre samo za mimogredočo modno muho. Sedaj pa da je primoran formalno nastopiti zoper tango.

Tango.

Ta plesna novost — pravzaprav norost — je jako nečastnega izvora. Argentinski poslanik v Parizu don Enrico Laretto je najhujši zaničevalec tega izvornega blaga iz argentinske dežele in pove vsakemu, kdor ga o tem vpraša, na ves glas, da plešejo ta ples v Argentini edino le najbolj zavrženi izvržki mestnega prebivalstva v najumazanějšíh beznicah. Da bi se ta ples plesal v kakem lokalu, kamor zahajajo pošteni ljudje — o tem niti govora biti ne more. Pravi Argentinec bi svoji ženi raje zabolodil nož sredi srca, nego bi jo pustil plesati ta grdi, nemoralni ples. Argentinski narodni plesi so plemeniti, dostojanstveni, kjer se plesalci komaj s konci prstov dotikajo drug drugega. Tango je pa izrodek najnižjih ljudskih strasti po mestih in se drži skrit le po najgrših javnih bližjih. Seveda so v Evropi in Ameriki ostudne kretnje in gibe tega plesa omilili z eleganco, toda tango ostane taogo. Edino, kar človeka pri tej tangovski norosti, ki je sedaj obsedla Evropo in Ameriko tolaži, je to, da bo tudi tango ljudem v kratkem postal dolgočasen in prebada ter ga bodo zavrgli, kakor so že marsikako drugo mlado norost.

Strašni umorstvi.

Berlin, 11. jan. — Dve strašni umorstvi, ki so zahtevali 11 človeških življenj, sta pripetili v Soldavi na vzhodnem Pruskem in v Hamburgu, sta se doznali danes.

V Soldavi so našli neko celo družino obstoječo iz soproga, soproge in 5 otrok, s prerezanimi grli v njenem stanovanju. Domači pes, ki mu je bila glava prerezana do vrteča, je ležal poleg trupel. Pravijo, da je denarna stiska tirala soproga in očeta do obupa in da je v obupnosti izvršil grozno dejanje.

V Hamburgu je neki policist davi po hudem prepiru usmrtil svoje tri hčere in potem samega sebe.

K položaju na Balkanu.

London, 1. jan. — Nakup brazilske dreadnoughtke "Rio de Janeiro" po turški vladi je vzbudil mučno pozornost ne le na Grškem, marveč tudi v Evropi na merodajnih mestih. Denar, ki je omogočil nakup, je bil vzet iz tistega posojila v Parizu, katero je bilo namenjeno izrečno v svrhu plačanja zaostalih službenin. Da se prepreči sličen dogodek, zahtevajo nekateri diplomati, da Francija in Anglija svoj denarni trg zavrtijo turški vladi. Pravijo, da je Grška hotela kupiti omejeno bojno ladjo, pa ni mogla dobiti posojila.

Lakota vsled vojne.

London, 31. dec. — Kachi 30.000 oseb, večinoma žensk in otrok, v Albaniji je napol mrtvih vsled lakote in mraza, kakor poroča W. Howard iz New Yorka, ki se je pravkar vrnil s potovanja po Albaniji.

Več nego sto vasi so razdeljali Srbi, ki so zasedli del ozemlja, 12.000 biš upepelili in 4000 mož poklali. Nad stotisoč prebivavcev je baje brez strehe.

Težavna rešitev.

Iz New Havena poročajo: Kopat se je šel v jez West River reke 16letni John Vovolik. Ker je istočasno voda ravno naraščala, ga je zaneslo k veliki leseni zatvornici, kjer se je boril s smrtjo celih 5 ur. Hotel se je pač rešiti iz tega nevarnega položaja, da bi splaval dalje do obrežja; a po nesreči mu je običiala ena noža pod veliko zatvornico; vedno bolj in bolj se je jel že potapljati vsled naraščajočega valovanja. Na njegove obupne klice se je zbrala v bližini kmalu velika množica ljudstva, broječa do malega 3000 oseb; skušali so ga rešiti iz smrtne pasti, a vse zaman. Poklicali so že tudi duhovnika, da je podell pomilovanja vrednemu dečku svete zakramente za umirajočec; pri tem prizoru se je vse navzoče ljudstvo glasno jokalo. Ker je segala voda dečku že čez glavo, so mu spustili dolgo gumijasto cev, da je zamogel se dihati v tem opasnem položaju. Se-le proti polnoči se je posrečilo ognjegazencem in policiji, dvigniti leseno zatvornico in so s tem že do cela nezavestnega dečka rešili gotove smrti.

Dopis iz Clevelanda o tatvini rokopisov pesnika Rev. Smrekarja.

Cleveland, O., 9. jan. 1914. — Slavno uredništvo A. S. I. Prosim Vas, objavite sledeče:

Resnici na ljubo povejte javnosti, kje so spisi Rev. A. Smrekarja! Krivica je tako velika, da se ne da več trpeti, hinavstvo je brezmejno, s katerim se zavija in javnost je vsa zmedena zaradi tega. Ali sedaj je vse jasno, kje so in kdo jih je popokal.

Človeče, ki je prišel v Cleveland kot prijatelj Rev. Andr. Smrekarja, ki je ob krsti Rev. A. Smrekarja stresal kot poln žalosti, je pobral spise Rev. A. Smrekarja.

Med tem ko je bila v cerkvi služba božja in ko ni bilo žive duše v župnišču, se je drznil Mat. Pogorelec storiti tako nesramno delo. Zasacila ga je ženska, ko se je vrnila iz cerkve, da napravi red v župnišču. Ko ga je vprašala, kaj išče, je odgovoril, da išče pesmi pokojnega Rev. Smrekarja in da je en zavitek že dobil in išče še drugega!!!

Torej to je tisti Pogorelec, ki pošilja pesmi po "Vestniku" in ki z drugimi ljudmi vred poprašuje, kje so spisi Rev. A. Smrekarja.

Kaj pa naj javnost o tem misli? Ali more biti kaj bolj grdega kot je tako hudobno in nesramno dejanje? Ali ni to dosti velika krivica in hudobija? Pogorelec, ali je to mogoče, da se ponizate tako nizko?! Sramota za Vas!

Drobtinice.

Karol XII. in Riga. Nekoč je Karol ogledoval slike v sobi očetovi. Na jedni sliki je bilo videti ogrsko mesto, ki so ga bili vzeli Turki cesarju, na drugi pa mesto Riga, ki je bilo tačas v rokah Švedov. Pod sliko ogrskega mesta je bil citiran Jobov izrek: "Bog ni ga je dal, Bog mi ga je vzel, blagoslovljeno budi njegovo ime!" No je deček čital te besede, je hitro prijel za svinčnik in zapisal pod sliko Rige: "Bog nam jo je dal, a vrag nam je ne boje vzel". — Toda vrag je res ni vzel, a namesto njega so prišli Rusi.

Godba in telovadba Karolova. Pri obleganju mesta Kodanija (1700) je videl Karol prvič puške nabite s kroglicami. Vprašal je generalmajorja Stuurta, kaj pomeni tisto tenko živžiganje okoli ušes. "To je živžiganje krogelj, s katerimi streljajo na nas." "Dobro," pravi kralj, "to bo odslej moja godba." — V bitki pri Narvi (1700) so mu ustrelili konja; hitro skočil na drugega in pravi: "Rusi me bodo še prislili, da ne bom zanemaril vsakdanje telovadbe."

Peter Veliki v Narvi. Ko se je car polastil Narve, so vojaki plenili, ropali in morili; vsaka prepoved je bila zastonj, nobeno povelje ni nič izdalo in Peter je moral napeti druge strune: nepokorne vojake je dal takoj usmrtili in marsikoga je sodil sam s svojim mečem. Sklical je nato svetovalstvo Narve v mestno hišo, položil krvavi meč na mizo in rekel: "Ta meč ni rdeč od krvi vaših somoščanov, krvav je od krvi Rusov, ki sem jo preli, hotec rešiti Vam življenje!"

Slavnega švicarskega kirurga Cezarja Roux iz Lausanne so poklicali na težko operacijo v Pariz. Ko stopi v predsobo bolnikovo, ga potrka domači zdravnik na ramo in mu zaupno reče: "Vsakemu pol" — čes, veliko računaj in daj meni polovico. — Domači zdravnik v bogatih obiteljih imajo letno plačo in zahteva po polovici honorarja je seveda nesramnost. — Nemalo se začudijo bolnikovi sorodniki, ko jim po srečno dovršeni operaciji poda Roux račun: Potni troški in za delo 10 frankov. Vsi veseli mu plačajo brezprimerno nizko svoto; v predsobi da Roux svojemu tovarišu pet frankov in reče: "Vsakemu pol."

Vambery v orientu. Več nego trideset let je prebil ta znameniti potovalec v orientu v svrhu jezikovnih študij, večinoma preobleden kot berač. Marsikaj zanimivega ve povedati iz svojih spominov. Potoval je nekoc s karavano po stepah Kirgizov; poginili so jim bili velblodi, morali so imeti druge, obrnila sta se z vodnikom karavane do kirgiskega glavarja, preskrbel jima je novih živali. A nista imela dosti denarja, napisala sta dolžno pismo in Vambery ga da glavarju. "Čemu mi bo," odvrne ta, "daj ga rajje vodniku, da se bo spomnil na svoj dolg." Nekoč je videl Vambery berača, ki je prišel iz Bejruta v Bagdad in tri dni iskal po mestu človeka, kateremu je imel izročiti 25 zlatov, izročeni mu v Bejrutu. Ne vem, če bi bil pri nas

Sedaj mi je jasno, da ste v resnici takak ničla kot ste se pokazali na zborovanju J. S. K. Jednote v Pittsburghu kot en spakredan mešetar, in ko ste mene, ko sem se poganjal za pravice, imenovali "zmaj iz Clevelanda".

Torej sedaj odpri svoja usta in povej, kako boš poravnal to krivico, storjeno narodu in častiti slov. duhovščini, in krivico, storjeno ubogi sestri pokojnega gospoda, katero še do danes vlečeš za nos s tvojimi dopisnicami? Tvoja dela pričajo zoper tebe in to, kar si storil, se ne da verjeti, in vendar je resnica!

Kako boš ti povrnil krivico, storjeno ubogi sirtini sestri pokojnega Rev. Smrekarja? Peklenko srce tvoje in hinavstvo, ker si ji zrl v obraz tresoč se ženci, pa si vendar po svoji zvijazi storil tako hudobno delo in sedaj poprašuje njo in druge: kje so spisi? Sodí se sam, kajti mi se zgražamo nad teboj, in da nisi tako zvito hitro odnesel pete, bi bil sedel v temnici v Clevelandu, katero pošteno zasluži tako človeče.

Ljudstvo naj sodi samo iz dopisov "Vestnika" in Pogorelec in iz tega dopisa. Jaz sem vesela, da se je vse izkazalo in štejemo si v dolžnost, naznaniti javnosti, ker sem bil pogrebnik Rev. A. Smrekarja in si štejemo v dolžnost, dognati resnico in rešiti vprašanje, katero stavi Mat. Pogorelec, če je li on ukradel spise?

Anton Grdina.

kak berač tako pošten. In kje je Bejrut, kje Bagdad!

Najlepši pa je ta doživljaj, pripovedoval mu ga je neki berač. Pride k največjemu Kirgizu in pravi: "Hočem biti Tvoj gost!" Gostoljubnost je največja čednost nomadov in vsa rodbina se razveseli gosta, tudi če je berač. A s čim postreže, ničesar ni v raztrganem šotoru, ne živil ne denarja. Nazadnje se gospodar ojnaci in pravi beraču: Daj mi dve kroni. — Dal mu jih je, šest je vseh imel, gospodar je to videl. — "Dobro so se imeli, za dve kroni so si kupili jaguže in drugega; gosta so morali pogostiti. Drugo jutro se berač odpravi na pot. Ni še daleč od šotora, kar pride Kirgiz za njim z nabito puško in zahteva denar; berač mu pomoli še ostale štiri krome. A Kirgiz vzame samo dve ter mu jih da zopet nazaj, rekoč: "Dolžan sem Ti od včeraj dve kroni, tu jih imaš. Ali morebiti misliš, da ti bom ostal kaj dolžan?"

Dr. Ignacij Žitnik umrl.

Ljubljanski "Slovenec" z dne 29. dec. prinaša na prvi strani žalostno vest, da je v sanatoriju "Leoninum" dne 28. dec. zašilil oči dr. Ignacij Žitnik, eden najpridnejših, najboljših in najznačilnejših slovenskih publicistov, politikov in kulturnih delavcev.

Dr. Žitnik je bil rojen 24. novembra 1857 l. v Zagradu na Dolenjskem. Po gimnazijskih študijah je stopil v ljubljansko bogoslovnico; v duhovnika je bil posvečen 7. julija 1883. Služboval je, nato kot kaplan od leta 1883.—1886. v Sent Jerneju, potem od jeseni leta 1886 do marca 1887 v Dobručah na Dolenjskem in bil leta 1887 imenovan za stolnega vikarja v Ljubljani, kjer je ostal do leta 1892.

L. 1892 je šel v Rim študirat v Animo filozofijo. Študiral je dve leti, napravil doktorat in se vrnil nazaj v Ljubljano. V Ljubljani je bil nato imenovan v kaznišnici na Gradu za kurata, kjer je ostal do potresa leta 1893. Ko se je to leto kaznišnica na Gradu opustila, je izstopil iz službene obveze tudi dr. Žitnik in se posvetil od tega časa popolnoma političnemu delovanju.

L. 1907. je postal častni kanonik (monsignor), leta 1910 pa stolni kanonik in konzistorialni svetnik.

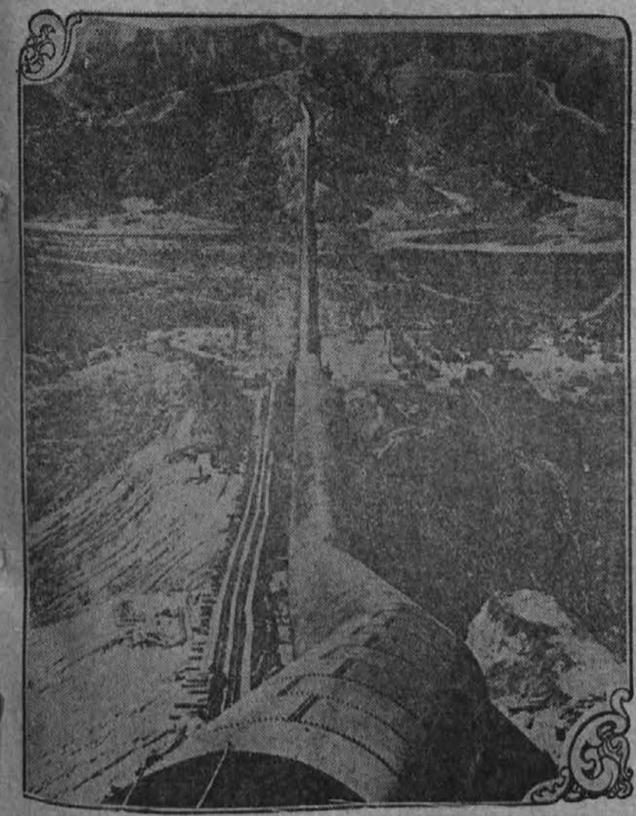
Dr. Žitnik je bil bolan veliko časa, že pred 25 leti je začel boleti na želočni bolezn, ki se je zadnja leta razvila v želočni rak in ga v lepi moški dobi, starega 56 let pahnila v zgodnji grob.

Pokojnik je ena najpopularnejših političnih osebnosti v naši domovini.

Italija na svetovni razstavi.

Rim, 1. jan. — Dasi še ni izdan tozadevni uradni razglas, vendar se je danes doznalo, da se je italijanska vlada odločila, pod gotovimi pogoji udeležiti se panamo-pacifiške svetovne razstave v San Franciscu.

Italijanski vnanji urad je naprosil razstavnega komisarja za Italijo, Ira Nelson Morrisa iz Chicago, da sestavi spomenico o vrednosti, ki se jo pripisuje morebitni italijanski udeležbi, in o morebitnih koristih, ki bi jo imela Italija od razstave.

California se ponaša z največjim vodovodom na svetu.

California, država mnogih različij ali nasprotkov in država velikih stvari v narodi, ima sedaj največji vodovod na svetu. Ta vodovod, ki je stal \$26.000.000, ima voditi vsak dan 238.000.000 galonov vode z gorovja Sierra Nevada preko velike pušave Mojave pod gričevjem Sierra Madre in tako v San Fernando-dolino, petindvajset milj severozapadno od Los Angelesa, v skupni daljavi 235 milj. Iz tamošnjih vodnih shramb je napeljana voda v mestna razdeljevališča po šest čevljev debeli ekleni cevi, katera je naslikana tukaj. Misel o vodovodu je bila sprožena leta 1905, in leta 1908. je pričelo graditi vodovod 5.000 možkih, ki so delali v podnevnih in ponočnih oddelkih.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Izdaja ga vsaki Torex in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inorp. l. 1899. v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grabek
Blagajnik.....John Grabek
Urednik.....Rev. John Kranjec

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države za leto.....\$2.00
Za Združene države za pol let.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivaliča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; in poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopis se ne vrača.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 12. jan. — Prvi zimski mraz letošnji smo imeli danes. Čez noč ga je prinesel oster sever, in živo srebro je močno padlo, tako da je kazal toplomer še ob 7. uri davi samo 2 stopinji nad ničlo po Fahrenheitu, ali nad 16 stopinj pod ničlo po starokrajsem Celziju. To je že precej občuten mraz. Snega pa še nimamo nič, in ko to pišemo, prav lepo sije solnce.

Slovenske borštnarice. Prejeli smo sledeči dopis: Joliet, Ill., 12. jan. — Društvo sv. An. Katoliških Borštnaric št. 534 je imelo svoje letno zborovanje in volitev glavnih uradnic za leto 1914. Izvoljene so bile sledeče: Predsednica Marija Čulik; podpredsednica Marija Vrančič; zapisničarica Margareta Stukel; blagajniška tajnica Antonija Stanfel; blagajničarka Ana Jerman; nadzorice Ana Videtič, Marija Mahovec in Ana Znidaršič; maršalki Katarina Rogina in Ana Šukle; vratarici Katarina Butala in Polona Kosteč; delegatinja Marija Pasdertz; duhovni vodja Rev. J. Kranjec. — Po zdravim vse sestre in jim želimo obilo sreče. Margareta Stukel, zapisničarica.

Odškodninska tožba. Svoj čas smo poročali, da je gđc. Elizabeta Nemanich, 18letna hčerka g. Marko Nemanich, stanujočega ob Ross streetu, po svojem pravnem zastopniku podala tožbo proti "National Match Company" za odškodnino v znesku \$10,000, ker si je v službi omenjene tovarniške družbe nakopala ustno bolezen zvana "phossy jaw", vsled vdihavanja fosfora in žvepla med delom v tovarni. To je bilo pred par leti. Zdaj se nanašnja, da se tožba umakne, ker je skoro dosežena poravnava izven sodišča. Elizabeta Nemanich se nahaja še v Silver Cross-bolnici, kjer so ji srečno operirali zgornji deljusi in jo nadomestili s takozvano "srebreno". Nesrečno dekle je tekmo boleznih pretrpelo silne bolečine.

G. Math Stukel želi naznaniti javnosti, da je bila njegova hči Mary v bolnici sv. Jožefa nedavno operirana na slepiču in da okrevava v nekoliko dneh, kakor pravijo zdravniki. Nadalje naznanja, da je njegov 22letni sin John že osam mesece pri vojaki in se nahaja zdaj na otočju Honolulu skoro sredi Tihega morja, in da je postal očetu že \$100 od svojih prihrankov.

G. Mat. Judnič naznanja, da mu je umrla mati v Petrovi vasi na Belokranjskem dne 19. dec. m. l.

Glede dela v jeklarnicah se obrača na boje — vsaj v Pittsburghu, Pa., odkoder se poroča, da bo v ta-mošnjem okrožju ta teden spet zaposlenih nad 50,000 delavcev, ki so praz-

novali od enega do treh mesecev. In kako je v Jolietu? Ne vemo natančno, in zato bi želeli, da nam kak prijatelj Am. Sl., ki položaj pozna iz lastne izkušnje, kaj podrobnejšega sporoči o tem.

Zglasili so se danes v tiskarni Am. Sl. gg. Luka Dier in Andrej Maron iz Mount Oliva, Ill., ter Anton Varšek iz Buchlera, Ill., ki so prišli v Joliet po društvenih opravkih.

Policistom in ognjegascem joliet-skim so spet dovoljene brezplačne vožnje v cestnoželezniških karah, ali samo začasno, dokler se o tem ne ukrene kaj končno veljavnega.

G. F. Bambich, trgovec z urami in zlatino, naznanja, da ga je obiskala gospa Storkla in mu pustila krepkega sinčka, ravno pred Božičem, kot najlepše božično darilo.

Am. Sl. in štrajk v Michiganu. Odlični rojak iz Calumeta, Mich., nam piše: "Uredništvo Am. Sl. Prav imate, da ste bolj nepristranski v vašem listu glede stavke. Celo stavkarji vašo pisavo odobravajo, kot morem jaz slišati... Guverner se je izrazil, da družbe bi morale pripoznati organizirano delavstvo."

Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Jakše Alojzij, Knavs Mike, Lipčak Janez, Njegovan Josip, Prajsner Jožef, Zdravlevič Marija, Željčević Rade.

Cleveland, Ohio. — Veselo novo leto Vam, g. urednik, in vsem pet tisoč naročnikom Vašega lista! Toliko, predno "začnem".

Drugače pa je škoda, res škoda, da Božič tako hitro mine. Ko bi bil vsaj en teden, to bi bilo "lušno", kaj ne, ljudje božji! Ne zdihujem po Božiču radi božične potice; tudi ne radi kaj drugega mokrega ali suhega, le radi tega, ker na ta dan vsak čuti neko skrivno moč, ki ga nagiba k dobri volji in zato se razliva čez vesoljni svet radost in veselje, bratstvo in mir. Vsako srce je napolnjeno z ljubeznijo do bližnjega, na vsakem obrazu se bere dobrohotnost. Če bi bilo le zmiraj tako na svetu! Toda, potem bi pa morebiti še iz tega sveta ne hoteli iti in bi nas bilo kmalu toliko, da bi eden drugemu na prste stopali. To bi pa tudi ne bilo za nas, mislim, in zato je najboljša, da kar pustimo to dolino solza kakoršna je, bo že Bog "grabne" izkopal, da se bodo solze odtekle; če pa nas potegne gor v nebesa na suho, pa tudi prav, kaj? A ne smem preveč stikati po stranskih potih, da se ne raztegne ta dopis zopet preveč po belih planjavah cenjenega lista. Zato pa, alo, k stvari.

Božični prazniki! Lepi so! Praznovali smo jih prav dostojno in lepo. Cerkev je bila lepo okrašena s cvetnicami in drevesci. Po drevescih so bile napeljavne električne lučice raznih barv. Za vse to so skrbeli cerkveniki, Mr. Holmar, in pa Frank in Louis Prme. Jaslice so bile obkrožene z drevesci in električno napeljavo. Že zgodaj zjutraj, ob štirih polnili se je cerkev in kmalu so bili zaprti vsi vhodi od stoječih ljudi. Pevci so zapeli krasne in ganljive božične pesmi. Tik pred božjo službo pa je obstopilo jaslice deset ali dvanajst v angelčke napravljenih deklic, ki so z mehkim čistim glasom zapele "Adeste Fideles" in pa "Tiha noč". Carobno krasno so se razlegali tanki glasovi, dočim je ljudstvo ginjelo poslušalo. Nato se je začela pomikati procesija strežajev iz zakristije k altarju in pričela se je sv. maša, pri kateri je streglo osemindeset strežnikov. Pevci so se bili dobro pripravili za to svečanost in marsikatero oko je zarosilo, ko so se razlegali lepo vbrani glasovi v pesmih, ki so budile spomin na stari dom in prekrasno staro domovino.

Cerkev pa ni bilo polna le pri prvi sv. maši, ampak tudi pri petih drugih. Čudno, na ta dan pride, vsaj med cerkvena vrata, če ne delj, celo človek, ki je že zdavna podivjal, se odtrgal od cerkve, zatajil vero in Boga — vsaj na videz. Celo leto je morebiti ruval in zabavljajal proti vsemu, kar je dobrega, pravega in svetega, a na božični dan se je iznova vname tleči ogenj, in spomin na srečna nedolžna leta ga prižene zopet in zopet nazaj z vsakim povratkom Božiča k jaslicam. Njegovo srce, njegova duša, ga ženeta k temu kakor da hočeta vsaj še enkrat, le enkrat še, okusiti vsaj malo drobtinico te sreče, tega nedolžnega veselja, katerega je človek s silo iztrgal iz njih. In takih ljudi je tukaj dosti, ubogi ljudje!

Zadnje svete maše so se udeležila katoliška društva korporativno, nekatera z uniformami. Ne vem pa kakaj letos nismo opazili lične uniforme dr. sv. Alojzija! Na tak dan bi ne smelo izostati nobeno katoliško društvo, ampak s ponosom stopiti v vrsto. Sv. Alojzij se tega pač ni veselil.

Vreme je bilo zelo ugodno zjutraj, a že proti poldnevu začel je pometati sv. Peter nekaj belega na nas zemljane. Ni bila mana, tudi sol ne, pač pa morebiti "pop-corn", ki so ga otroci tam gori razmetali po tleh. Dobro je bilo, da ni začelo padati popred, kajti nekateri imamo velik strah pred vremenom v nedeljah dopoldne in moramo imeti zelo idealno temperaturo, da nas ne odvrne od službe božje. Smo pač podobni jajcu, ki se ima zleči: ne sme biti ne pregorko, ne prehladno.

Božični praznik smo praznovali tudi zvečer. Dekliško društvo Matere Božje je namreč priredilo lepo igro: "Na Marijinem Sreču". Igrale so, iz-

vzemši par manjših napak, prav dobro. Udeležba je bila ogromna in veliko ljudi se je moralo vrniti, ker niso dobili prostora niti za stati. Društvo je s tem pripomoglo za kakih \$150.00 novi šoli. To govori samo zase in narodnosti in naprednosti tega društva nam ni treba povdarjati.

28. dec. je priredilo društvo "Lira" lepo predstavo s petjem in igro. Petje, kakor se že to pričakuje od "Lirjanov", je bilo krasno in navduševalno. Igra "V zadnjem trenutku" pa se ni najbolje obnesla, ker so nekateri svoje vloge znali premalo na pamet. "Lira" ima dobre igralce, zato pa upamo, da jih vidimo kmalu zopet na odru, gotovo z boljšim uspehom.

Na Silvestrov večer in pa na Novega leta večer so igrali "Orli" s pomočjo deklišk dr. veliko in zanimivo narodno igro "Testament". Igranje, splošno rečeno, je bilo dobro in vspeh povlečen. Zdelo se nam pa je, da je bilo posebej pri drugem nastopu — premalo življenja v celotnem igranju. Eden ali dva sta si tudi premalo zapomnila uloge in to dostikrat zadržuje tudi druge. Obenem pa je bil tudi oder pretesen za tako veliko igro. Govori se, da dobimo kmalu nov velik oder v novi šolski dvorani. To bi bilo res nekaj koristnega, kajti sedaj nima slovenski Cleveland odra, na katerem bi se mogla polno uspešno predstaviti kaka večja igra ali druga prireditev.

Pisati mi idel še kaj več novic, starih in novih, polno, toda čas je, da ta dopis odputuje, in če pride prepozno za ta teden in morebiti pravočasno za koš. Pa naj bo že njegova usoda taka ali taka, le še srečno novo leto hočem voščiti čitateljem Amer. Slovenca. Rekel bi tudi: vsak naj razširja ta list, kajti edini je poleg "Ave Maria", ki se je potegne za katoliško stvar. Le junaka naprej! Sovragom, brezverstvu, brezbožnosti in brezčakajnosti dosmrtni boj! Za vero in narod!!

Naročnik iz "Šestega mesta".

Denver, Colo., 1. jan. — Slavno mi uredništvo A. Slovenca! Prosim, da mi dovolite malo prostora v nam priljubljenem listu, da priobčim par vrstic od nas iz Denvera.

Cel mesec december smo imeli mrzlo vreme, od prvega pa do zadnjega; sneg je bil tako debel, da ga svet ne pameti takega. Seve, da je bil marsikomu v veliko škodo, ali bil je tudi nekaterim v korist! Marsikateri delavec si je zaslužil po par dolarjev, kar ne bi bil, da ni bilo snega, tako da je dvtisoč delavcev sneg razmetavalo vsak dan, to je trajalo skoraj 3 tedne. Ali danes, ko te vrstice pišem, piha topel veter in sneg se topi in v vodo spreminja; če bo tako par dni, pa se ga bomo iznebili, če spet drugi ne pride, kateri pa morebiti ne bo tako dolgo stal, kakor je ta, ki je bil prvi.

Minilo je staro leto 1913. V tem letu je bilo dosti nesreč in gorja po celem svetu. Bile so velike vojske na Balkanu, klanje in morjenje in požigi, to je trajalo več mesecev, ko so se vojskovali balkanski narodi s krutim Turkom za svoje nekdanje zemlje in kraje. Koliko mater zdihuje za svojimi v vojski ubitimi sinovi! Marsikaka žena zdihuje za svojim možem, ki je našel v vojski smrt, ko se je vojskoval za svojo domovino. In veliko število ranjenih zdihuje po bolnišnicah, ki so zadobili težke rane, ko so se borili s sovražnikom za svojo domovino. Torej leto 1913. je bilo zanje leto nesreče. — Koliko je bilo tudi drugih nesreč! Bile so velike povodnji in poplave po Ohiu in po drugih državah v Ameriki, tako da so zahtevale več žrtev. Bile so velike nevihte po Nebraska, tudi tam je dosti naroda pokončanega. — Koliko naroda je našlo smrt to leto v rudokopih in premogokopih po Ameriki, koliko nesreč je bilo na morju in na železnicah, koliko gorja trpi narod v Michiganu in Coloradi, kjer se bori za svoje delavske pravice. Kakš nemiri so v Meksiki! Tam so boji in revolucije, vsaki dan so večje. Torej po pravici, da je leto 1913. bilo leto nesreče in gorja po celem svetu.

Danes se začne novo leto 1914. Torej prosimo ljubega Boga, da nas obvaruje v tem letu kuge, lakote, vojske, ognja, povodnji in vsega hudega na duši in na telesu. In prosimo Boga vsemogočnega, da dodeli vsem kristjanom na zemlji mir in ljubezen in zadovoljnost, in če bomo živeli v ljubezni in v zadovoljnosti v tem letu po celem svetu, potem nam je zagotovljeno, da bo leto 1914. leto sreče in veselja, leto mira in božjega blagoslova tukaj na zemlji za nas.

Preden sklenem to svoje borno pisanje, voščim in želim vsem rojakom tukaj in v stari domovini srečo in zdravje in zadovoljnost v tem letu, in če nas Bog zdrave in žive ohrani še mnogo let, da bi naše življenje posteno in pravično bilo tukaj na zemlji, potem nam je zagotovljeno plačilo po smrti v nebesih.

Pozdravljam rojake širom velike ljudovlade in v stari domovini. A tebi, A. Slovenec, želim, da bi te bral vsak katoliški Slovenec v Ameriki in da bi časoma postal naš dnevnik, kar bi bilo v veliko korist vsem Slovincem v Ameriki.

George Pavlaković, zastop. A. S.

Willard, Wis., 4. jan. — Cenjeni Am. Slovenec:—Dasi nekoliko pozno, vendar bolj kakor nikoli želim poročati v naš cenjeni list iz naše farmarske naselbine. Božični prazniki so za nami in staro leto se je pogreznilo v brezkončno večnost, in zopet je nastopilo novo in čas, ko voščimo eden druge-

mu srečno novo leto. Dal Bog, da bi bilo v resnici srečno za ves slovenski narod!

V naši naselbini smo obhajali božične praznike v resnici bolj z veseljem, kakor smo se nadejali. Naznanilo se je že popred, da bomo imeli službo božjo na praznike. In res smo zagledali pred altarjem č. g. Jos. Pollaka, ki je daroval službo božjo. V svojem krasnem govoru nas je lepo pozdravil in nas opominjal k edinosti in obenem naznanil, da ostane med nami, in da bomo v bodoče imeli sv. mašo vsako nedeljo in praznik.

Z veseljem smo pozdravili to novico in vsakemu se je videla zadovoljnost na obrazu.

Na Novega leta dan so priredile tukajšnje ženske krasno zabavo v korist cerkve, in sicer šaljivo pošto, ribolov, srečkanje za razne stvari, petje itd. In veselica se je kljub slabemu vremenu prav povoljno obnesla, za kar gre čast in hvala našim ženskam, posebno tistim, katere so se najbolj trudile, da je veselica dobro uspeła.

Drugo veselico v korist cerkve priredi na pustno nedeljo društvo sv. Družine šte. 136 K. S. K. J. O tem bo že poročano pozneje bolj natančno.

V nedeljo 4. jan. smo imeli cerkveno zborovanje in na tem zborovanju se je ukrenilo marsikaj dobrega in koristnega, in takorekoč postavili smo novo podlago, na kateri bomo skušali delati po najboljši moči. V cerkveni idbol so bili izvoljeni sledeči: Ignac Česnik, John Zalar, Steve J. Legat, John Lukas, Jos. Pekol, Frank Perovešek.

Torej cenjeni farani sv. Družine, sedaj je čas, da začnemo z novim letom novo življenje in da delujemo z roko v roki v prosep naše fare. Bodimo naklonjeni g. župniku v vsakemu oziru, ki nam daje lepe nauke, in ne dajmo se zapeljati od kakih slabih časopisov, ki so največji strup slovenskega naroda. Bodimo zvesti sinovi sv. cerkve, prispevajmo radi cerkvi pri vsaki priliki! Pomislimo: kar darujemo za cerkev, da nam bo Bog stotero povrnil, ker to je miloščina, in Kristus pravi: kar ste mojemu najmanjšemu storili, je toliko kakor bi meni storili. In če bomo korakali po naši pravi začetni poti, bomo lahko z veseljem gledali mi in potem še naši potomci v sredi naših domov tudi krasen dom — hišo božjo.

Nadalje naj še omenim, da se je ustanovila tukaj družba, katera ima namen si postaviti sirarno prihodnje spomlad in se imenuje Willard Cooperative Dairy Co. In v ti družbi so samo slovenski farmarji in to bo nam vsem v korist, ker bo namesto pri dobičkah željnih kompanijah od naših produktov dobiček pri nas ostal.

Prvo sneženo odejo je dobila zemlja tukaj 1. januarja. Res je to nekaj izvanrednega.

Koncem pozdravljam vse čitatelje Am. Slovenca, vrlenu listu pa podvo-jeno število naročnikov v novem letu! Zastopnik.

Društvene vesti.

IZ URADA

Društva sv. Petra št. 30 K. S. K. J., Calumet, Mich.,

Calumet, Mich., 28. dec. 1913. — Na redni seji dne 28. dec. 1913 je bilo enoglasno sklenjeno od vseh navzočih članov sledeče:

Društvo sv. Petra št. 30 K. S. K. J. je pri volji z vsemi člani in članicami, sprejeti novo plačilno lestvico, takozvano Fraternal Congress Rates, ko hitro isto lestvico sprejmejo vsa društva v državi Illinois in Pennsylvania.

Toliko v pojasnilo glavnemu uradu K. S. K. J. in vsem, ki se za to zanimajo.

Za društvo sv. Petra št. 30 K. S. K. Jednote:

Paul Shultz, predsednik.

John R. Sterbenz, podpredsednik.

Paul D. Spehar, tajnik-zastopnik.

Barberton, O., 7. jan. — Sicer nekoliko pozno prihajam z mojim poročilom, pa naj bo, samo da se uvrsti med druge in tako zagleda beli dan v nam tako priljubljenem listu A. S., pa naj si bode, da "prirajža" nekoliko prej ali slej. Torej začnimo.

Iz urada društva sv. Sreča Marijinega št. 111 K. S. K. J. v Barbertonu, Ohio, se naznanja, da je imelo naše društvo svojo redno letno sejo dne 7. decembra 1913 ter obenem volitev uradnic za leto 1914. Izvoljene so:

Predsednica Jera Podpečnik.

Podpredsednica Ivanka Casserman.

Tajnica Agnes Krajnc.

Pomožna tajnika Fannie Sabec.

Blagajnica Ivanka Belčič.

Zastopnica Uršula Dormiš.

Obenem hočem podati poročilo ce-loletnega poslovanja našega društva v pregled vsem članicam in tudi tistim, ki imajo namen, pristopiti h kakemu društvu. Prej pa ko se katera odloči za pristop, naj vsaka dobro premisli, kako da društvo obstoji, h kateremu ima namen pristopiti in na kakšni podlagi da se isto nahaja. Torej k stvari: Skupnih dohodkov v letu 1913

smo imele	\$548.20
Na Jednoto poslale	314.35
Bolniške podpore smo izplačale	48.80
Porodne podpore smo izplačale	55.00
Raznih dr. stroškov smo imele	21.64

Skupaj stroškov

Preostanek leta 1913 znaša

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mar-tvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se ogasite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Urada telefon Chicago 100.
Stanovanja telefon Chi. 3247

JOS. KLEPEC

JAVNI NOTAR

1006 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL.

v uradu zvečer do 8. ure
ob nedeljah od 9-12.

LOXOL

PAIN-EXPELLER

REG. U. S. PAT. OFF.
ALCOHOL 40%
FABRICHTER & Co.
NEW YORK

RHEUMATISM

GOUT, NEURALGIA,
LUMBAGO, COLDS,
PAINS, BRACHACHES,
SPRAINS & BRUISES

IMEJTE
GA VEDNO V
HIŠI, DA GA VSAK
ČAS; VENDAR PAZITE
NA PONAREDKE.

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 579

Square Deal Vsakemu

Frank Bruder

Prva in največja

Slov. Grocerija in Mesnica

Cenj. slov. občinstvu v La Salle in okolici priporočam svojo zalogo najboljših grocerij ter vedno svežega mesa. Cene zmerno

514 Third St.

Phone 492-B

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Hrvatsko-kranjska železniška zveza. Iz Ljubljane z dne 24. decembra se poroča: Železniška proga Ozal-Bubnjarci se odprla 29. t.m., tako da bo zdaj cela proga od Karlova do Bubnjarcjev v prometu, od Bubnjarcjev do krajske meje se pa proga odprla najbrže šele spomladi.

— "Slovensko-hrvatski katoliški shod v Ljubljani 1913." Izdal pripravljajni odbor. Krasni shod je dobil s to knjigo primeren opis. Vsebinske slike, tisk — vse jako lepo. Cena 4.80 K.

— Volitve v kranjski deželni zbor. Dne 22. dec. se je vršila volitev v veleposestniški kuriji in izid je sledeči: Oddanih je bilo 49 veljavnih glasovnic in so izvoljeni s 49 glasovi Oton baron Apfaltrner pl. Alpfaltrern, Oton grof baron, dr. Karel baron Born, Leopold baron pl. Liechtenberg, Rudolf grof Margheri, Karel Mulley, Friderik baron pl. Rechbach, Henrik pl. Schollmayer-Lichtenberg, Hugo Werianid knez Windischgruetz in s 47 glasovi Fr. Galle. Dve glasovnici sta bili razcepljeni, štiri pa neveljavne.

— Ples. Kranjski deželni odbor je naprosil c. kr. policijsko ravateljstvo v Ljubljani, da kolikor mogoče omeji izdajanje plesnih licenc v ljubljanski okolici, posebno v cerkveno prepovedanem času.

— Dveletna vojaška služba, ki je bila za zdaj obljubljena, se vsled različnih odredb vojne uprave zopet zavleče tako da se še nič ne ve, kdaj bodo avstrijski vojak ali vsaj večina njih samo dve leti služili.

— Nekaj podrobnosti k zgradbi mostu čez Ljubljano na Barji. Akcija gre na to, da se barjanske vasi okraj Ljubljane in ob podnožju Krima zvežejo po mostu z mestom. Zgradil naj bi se n. pr. na mestu, kjer obstoji zdaj prod v Lipah. Odtod bi se izpeljala vodna cesta po Codellijevem svetu potem pa zavila na levo in šla proti Rakovi Jelši. S tem bi se dosegla za tretjino krajša pot nego je ona iz Strahomera, na Ižanskovas. Rakitno in Begunje, bi se s tem mostom odpomoglo marsikateri potratni čas in — tudi denarja. To čisto naravno in samo po sebi umljivo! Čim krajša pot, tem cenejša! Od te krajše poti bi imeli dobiček v prvi vrsti posestniki, ki imajo tam svoja zemljišča in travnike, to so oni z barja kakor iz mesta in Posavja; na drugi strani pa kmetovalci izpod Krima, ki izvažajo les na železnico. Prvi so morali voziti zdaj po Tržaški cesti v mesto, drugi pa svoj les skozi Ig na postajo Skofljico. Če bi most obstal, bi se vse vozilo dosti bliže, naravnost v mesto ali pa na postajo Brezovico. Tarifi za tovorno blago so visoki. Koliko bi se tu prihranilo kmetovalcem! Zgraditi most bi morala seveda mestna občina, ker je zadnje v prvi vrsti potreben, prispevati bi bilo pa zanj deželi, ker bi imela korist od njega tudi kmetске občine. Ta most pa bi ne stal mnogo. Morda bi se dalo porabiti zanj tudi nekaj materiala od podrtih ljubljanskih mostov (železo in kamen). Kakor smo že povedali, se merodajni krogi za stvar zanimajo. G. Kosler, ki ima stik in tudi dokaj veljave med interesenti, je spravil zadevo v tek in bo vedel in znal storiti še druge korake, da se ideja uresniči.

— Iz Sodražice. Vnedeljo 14. dec. zvečer se je vršila v našem trgu krasna proslava na čast slavljenca preč. g. Fr. Travnu kot znak hvaležnega priznanja in občje priljubljenosti tekom svojega 10letnega vsestranskega delovanja kot naš župnik. Ob mraku splošna razsvetljava trga, umetelni ogenj in rakete, med gromenjem topiča na Strmci in klenkanjem v Sodražici in nad Globeljo. Po trgu pa se je vršila ob veliki udeležbi vseh slojev prirejena veličastna serenade raznih naših društev. Nato so se zbrali društva in zastopniki naših zavednih občinskih moč, na čelu gg. svetovalca Oražem in Maršič, v prostorih g. Antona Lovrenčiča, kjer se je družba razvila v pravo ljudsko veselico na čast g. slavljenca.

— Smrtna kosa. V Ljubljani je umrl delovodja Ivan Franzl, star 24 let. — Umrl je v Blatni Brezovici pri Vrhniku zadet po mrtvoudu leta 1827 roj. Radeckijev veteran Matevž Varšek. Mož je vedno rad pripovedoval o bitkah na Laškem. Bolan ni bil v svojem življenju nikdar.

— Umrl so v Ljubljani: Jera Pirš, bivša služkinja, 65 let. — Fran Jerina, blavec, 16 let. — Pavel Veseli, delavec, 16 let. — Franc Novak, rudar, 39 let. — Marija Debeljak, gostja, 69 let. — Matija Tešar, delavec, 51 let. — Ana Gostinčar, strežnica, 45 let. — Sestra Leontina Erjavec, usmiljenka, 38 let. — Franc Zajec, bivši tovarniški delavec, 74 let. — Marija Gerini, šivilja, 69 let. — Jakob Komidar, delavec, 65 let. — Andrej Sever, dež. dacar in posestnik, 64 let. — Karolina Hann, vdova vojaškega nadoskrbnika, 76 let. — Barbara Lavšin, krošnjarjeva žena, 28 let. — Urh Kemperje, ključavničar, 52 let. — Marija Amalija Horky, usmiljenka,

44 let. — Fran Zwerger, dnuar, 38 let. — Rudolf Tavcar, hiralec, 15 let. — Iv. Pujzdar, delavec-hiralec, 71 let. — Tezija Hribar, posestnica, 53 let. — Lud. Potokar, pisarniški pomočnik, 42 let. — Marija Ljubič, žena magistratnega sluga, 47 let. — Marija Rožanc, delavka, 36 let. — Marija Setničar, delavčeva žena 28 let. — Marija Simovič, šivilja, 65 let. — Andrej Predalič, tobač. tovarne delavec, 44 let. — Gašpar Ježek, užitar, 74 let. — Juri Kuncič, hišni posestnik, 72 let. — Martin Slivnik, užitar, 84 let. — Marija Handler, hiralka, 84 let.

— Slovenski delavec ponesrečil. V Inomostu se je 17. dec. ponesrečil pri delu stavbe južne železnice neki Anton Černe iz Zgornje Šiške pri Ljubljani. Pomagal je dvema osebama sekati železne tračnice, pri tem mu je padla 400 kg teška tračnica na obe noge. Černe je dobil hude poškodbe, posebno na desno nogo.

— Vsled alkohola padla in zmznila. Anton in Marija Oven iz Dobrepolja sta kot delavca pri železnici v Prelogah. Na "kontezine" dan sta od gostilne do gostilne popivala in sta se špiritovca tako napila, da je 50letna Marija padla na cesti. Anton jo je pobiral in ko je uvidel, da ne more nič, jo je pustil in odšel v bližnjo gostilno. Tam je dejal, ko so vprašali, kje ima ženo, da je obležala na cesti. Prigovarjali so mu, naj gre po njo, on pa je dejal: "Če vrag prej pogine, bolj je za me, prej bo mir." — Iz Novega mesta se je pripeljal pozno v noč zdravnik dr. M. Offner. Ta je ženo na cesti ležečo videl in konstatiral, da še mrmra. Vzlic hudi zimi je ni vzel na voz, temveč jo pustil na cesti, pač pa povedal je to v četrto ure oddaljenih Prelogah žendameriji. Ta je po preteku pol ure prišla na lice mesta in zamogla je konstatirati smrt. Mož bo gosposka posvarila, zdravnika pa vest.

— Nesreča na cesti. Anton Miklavčič, 57 let stari žagarski delavec iz Rašice pri Turjaku, je dne 20. dec. prišel v Ribnici pod poštni voz, katerega je srečal na nekem ovinku. Miklavčiču se je zadril drog pri vozu v trebuh, padel je nato pod konja, ki ga je s kopiti po trebuhu tako obdelal, da je Miklavčič vsa čreva raztrgal. Miklavčič je dne 22. dec. v dež. bolnici na poškodbah umrl.

— Smrtna nezgoda pri sankanju v Ljubljani. Dne 14. dec. poodle se je na starem sankališču pod Tivolijem sankal Viljem Oskar Schmidt, desetletni sinček restavraterja pri Slonu. Med vožnjo se je prevrnil ter zadel z vso silo z glavo ob ranto, ki je položena čez sankališče. Deček je imel še toliko moči, da se je pobral, naložil sani ter odšel peš domov na Kogresni trg, kjer je materi povedal, da je padel, da bo kmalu bolje. Čez nekaj časa se je onesvestil in 15. dec. zjutraj je vzlic zdravniški pomoči umrl vsled pretresenja možgan.

— Konkurz Kotnika v Spod. Šiški. Ludovik Kotnik in Karolina Kotnik iz Spod. Šiške sta bila pred ljubljanskim dež. sodiščem obsojena na trimesečen ozir. enomesečen zapor radi krive. Deficit je znašal nad 15,000 K. Kotnikova sta se pritožila na kasnejšo sodišče, ki je pa ljubljansko sodbo potrdilo.

— Nepredvidnost jezika. Jožef Jerič, brivec v Ljubljani je popival v neki žganjarji na Dolenjski cesti, kjer se je nahajalo več gostov. Med gosti je bil tudi neki Josip Novak, rodom Čeh. Ker je govoril Novak v češkem narečju, se je Jerič malo ponorečeval iz njega. Novak mu je pripomnil, da imamo "vsi slovanski narodi enega očeta". Jerič pa je izustil nato besede, s katerimi je žalil cesarjevo osebo. Prišel je pred sodišče, kjer se je zagovarjal s pijanostjo. Obsojen je bil na en in pol leta težke ječe.

— Prav po koroško! Ob Dravi, kjer se stikata slovenski (!) občini Skoecjan in Rikarjavas (St. Vid) v Zgornji Poduni, stoji postajica južne železnice Rikarjavas. Tam je nedavno uradoval mladenič, ali na to postajo novoprideljen, ali samo v pomoč — navadno se ga še ni videlo na tej postaji — ki odlični stranki na različno in ponovno slovensko zahtevo ni hotel izročiti k večernemu vlaku dva vozna lista v Celovec. Še le posredovanje glasne sopotnice je pomoglo stranki do zaželjenih listkov. Nedeljski lovci, nemški vpadalci iz Celovca, so uradnišču sekundirali s — kazanjem zob in germanskimi pogledi na slovensko tursko.

— Za podržavljenje policije v Gradcu zahteva vlada od graške mestne občine prispevka en milijon kron na leto.

— Marenberška okolica. Bavarski kupci so se pogajali v krčmi za neko tukajšnje veleposestvo. Kmalu se vmeša med pogovore nemškutarski učitelj K. iz O. z velevažnim vprašanjem, če se može pač tudi verski odpadniki, po vzoru naših Marenberžanov. On v svoji nestrpnosti niti več misliti ne more, da bi v Dravski dolini smel dihati katoliški Nemeec. Odgovor je bil jasen. Eden izmed bogatih kupecv potegne iz žepa sliko veli-

ŠTAJARSKO

— Za podržavljenje policije v Gradcu zahteva vlada od graške mestne občine prispevka en milijon kron na leto.

kanske nove katoliške cerkve, postavljene od milodarov v dveh letih v njegovi domovini in se odreže: "Vidite, taki protestanti smo mi."

— Žena prevarila "smrt in hudiča". Čevljar J. Zapletal je poslal iz Amerike svoji ženi 5000 dolarjev, ki jih je tekom let zaslužil in prihranil. Skupno z denarjem ji je poslal pismo, v katerem ji to pošiljatev naznanja in piše, da pride kmalu tudi sam domov. Denar je prišel in žena ga je šla dvigniti na pošto. Vodja pošte pa je zahteval dokazilo, da je res žena Janeza Zapletal. Žena se je obrnila na župana Trnka in ta ji je dal potrdilo. — Ponoči, ko je žena spala, kar potrka na vrata. Žena odpre in groza, pred njo sta stala smrt in hudič. Hudič povzame besedo in jej zagrozi, da mora drugi dan na pošti dvigniti denar njemu izročiti, ker ga je njej mož po krivici pridobil. Žena je obljubila hudiču denar in šla zopet v posteljo. Drugi dan je dvignila denar na pošti in ga doma lepo spravila. Obenem je pa obvestila orožnike o čudnih, nadnaravnih obiskih v pretekli noči. Ponoči zopet potrka na okno. Žena odpre; zopet stojita pred oknom smrt in hudič, ki terjata krivično pridobljene denarje za-se. Kar naenkrat prime duhova za vrat teška roka žandarja, ki strga raz njun obleko. Hudič je bil župan, smrt pa njegov svak.

— 23 dni brez hrane. Iz Zdol pri Brežicah pišejo z dne 23. dec.: Čudno življenje živi neka tukajšnja 35letna deklina. Ime ji je Jožefa Zupančič; že od mladega je nekoliko slaboumna in za nobeno delo. Telesno pa je izredno krepka in zdrava. Obutve na nogah ne trpi ne po leti ne po zimi; ponoči trdno spi in večkrat tudi podnevi po par ur. Zadnji čas pa ne uživa nobene hrane razen vode; ako ji domači ponudijo kako jed, se jezno obrne proč ter zbeži na peč ali pa ven na prosto. Sedaj že 23 dni živi ob sami vodi.

— Nesrečno pravdanje. V občini Sv. Benedikt v Slov. goricah sta se sprla dva soseda-kmeta zavoljo ceste, po kateri je zatočenec, pošten kmet, vozil že čez 50 let v svoj vinograd in nazaj. Konec tej tožbi je bil, da je plačal tožnik 180 K in toženec 296 K stroškov in zadnji pridobil tudi prosto cesto.

— V Savinjo je skočil v Celju čevljar Wogg in takoj utonil.

— Alkohol ga je vjel. Ponoči 17. dec. je nekdo vlomil v neko delikatesno trgovino v Ljubnem. Tat je pobral denar in mnogo različnega blaga, na mestu samem si je pa privoščil par steklenic šampanjca in steklenico sheryja. Tega bi ne bil smel storiti; zavžiti alkohol ga je namreč zgrabil za vrat in ga na begu vrgel v občestni jarek, kjer je zaspal kakor ubit. Ko so zjutraj v trgovini opazili vlom in ga naznanili varnostni oblasti — so kmalo imeli tatu. Bil je tako nadelan, da so ga morali peljati v zapor. Pri njem so našli še vse dokazke njegove krivde. Tat se piše Ivan Mayerhofer, ključ. pomočnik.

— Smrtna kosa. V Ptujju je umrl nadučitelj Ivan Kaukler.

— Črna gora. Dne 20. dec. ob 5. uri zvečer je začelo goreti pri posestniku Salamunu. Ker ni bilo vode blizu, se ni dalo veliko rešiti. Bajne ni bil zavarovan, oziroma je pozabil plačati zavarovalnino.

KOROŠKO.

— Ne puščajte otrok samih. V Št. Rupertu pri Celovcu je pustila neka mati doma tri otroke in šla po nekem opravku. Otroci so zanetili v njem odsotnosti ogenj, ki se je nenadoma razširil po celem stanovanju. Soseda je slišala ječanje otrok, vdrila je v stanovanje in našla vse tri otroke od dima že napol zadušene pod posteljnimi perilom. V zadnjem hipu jih je spravila na prosto in poklicala zdravnika in sosede, ki so pogasili ogenj.

— Zaradi ropa aretovan. Okrajnemu sodišču v Št. Pavlu so izročili 29letnega, že večkrat kaznovanega in brezposelnega dninarja Jožefa Nemivška iz Trbovelj, ker je na sumu, da je bajtarju Juriju Freitagu iz Kolnice ukradel 28 do 30 K denarja. Oba sta namreč preje skupaj popivala.

— Tovorni avtomobil si je naročil g. Majdič, lastnik dveh umetnih mlinov v Velikovecu. Prevažajo moko, žito, pivo za Goessovo pivovarno in blago za trgovce. Stane pa 26,000 kron.

— Prav po koroško! Ob Dravi, kjer se stikata slovenski (!) občini Skoecjan in Rikarjavas (St. Vid) v Zgornji Poduni, stoji postajica južne železnice Rikarjavas. Tam je nedavno uradoval mladenič, ali na to postajo novoprideljen, ali samo v pomoč — navadno se ga še ni videlo na tej postaji — ki odlični stranki na različno in ponovno slovensko zahtevo ni hotel izročiti k večernemu vlaku dva vozna lista v Celovec. Še le posredovanje glasne sopotnice je pomoglo stranki do zaželjenih listkov. Nedeljski lovci, nemški vpadalci iz Celovca, so uradnišču sekundirali s — kazanjem zob in germanskimi pogledi na slovensko tursko.

PRIMORSKO.

— Zaprlj so v Trstu v zbirališču Austro-Americane 65-letnega Matevža Zadel, doma blizu Postojne, ki je hotel svojega 16letnega sina pod pretvezo, da ima komaj 12 let, brez voznega listka spraviti na ladjo.

— Goriški slepar, ki je v Gorici dviagal pisma kot baron Levčev, se ne piše Evgen Armič niti ni s Kranjskega, kakor je dejal, marveč je 25. novembra iz gradiške kaznilnice pobegei Avgust Kumpel.

— Mula ubila človeka. Blizu Počreča je mula udarila kmeta Ivana Manesiča s tako silo, da je v bolnišnici umrl.

— Telefonska zveza med Reko in gorskim krajem se odprla v kratkem. Stala bo 100,000 K.

— V Gračežu zidajo 20 novih hiš. Dve boste služili za hotel, ostale so namenjene za oddajo sob tujcem. Tako bo Gračež letošnje leto imel 400 sob več. Nameravajo baje zgraditi tudi malo poletno gledališče.

— Umrl je v Trstu trgovec Anton Turko, star 30 let.

— Gospod Josip Jenko, profesor iz Trsta, je napravil na dunajskem vseučilišču doktorat iz paganskega in krščanskega modroslovja iz vzhodnoevropske (glavni izpitni predmet), to je iz bizantinske, bulgarske itd. in rimske zgodovine in iz zemljepisja. Prof. Jenko, ki je bil svojecasno na višji gimnaziji ljubljanski od prve do osme sole prvi odličnjak; ima med srednješkolskimi profesori največ izpitol. On je tudi znanstveno delujoč. Njegovi znanstveni spisi so našli v evropskih in izvenevropskih učenihi krogihi splošno priznanje.

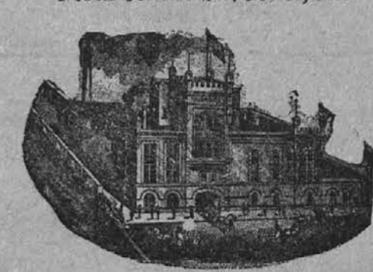
HRVATSKO.

— Valerijan Pribičević postane škof? Iz Zagreba se poroča, da bo profesor Valerijan Pribičević, ki je bil s svojimi brati svoj čas med glavnimi obtoženci zagrebskega veleizdajniškega procesa, v kratkem imenovan za srbskega pravoslavnega škofa.

— Ponesrečena Slovenka v Zagrebu. Pri nadporočniku Petanu v Zagrebu je služila 18letna Slava Zemljakova, doma iz okolice Brezic. Dne 16. dec. zvečer je še do 10. ure gladila perilo, nakar se je vlegla k počitku. Ker potem zjutraj ni vstala o navadnem času, je njena gospodinja, nadporočnikova soproga, šla gledat v njeno sobico, kaj ji je. Našla jo je mrtvo na postelji s krvavo peno na ustnicah. Zdravniška preiskava je dognala, da so nesrečno Slavo udušili strupeni plini, prihajajoči iz goreče peči.

— 16letni ubijalec. Ondan je stal pred sarajevskim sodiščem 16letni pastir Jovo Samardžija iz Rakitnice, obtožen uboja. 21. septembra lani je stal Jovo Starovlah, oče treh majhnih otrok, pred sosedovo hišo v Rakitnici, ko je prišel mimo pastir Samardžija; letemu je Starovlah jel očitati, zakaj ne da miru njegovim otrokom. Nastal je prepir, v katerem je Starovlah vzel poleno in napolnil pastirja, katerega je dvakrat udaril po ledjah. Nato je pastir pobral neki kol in udaril Starovlaha s tako silo po glavi, da se je kol zlomil. Starovlah se je nato podal domov, kjer je naslednji dan umrl; vsled silnega udara mu je počila lobanja in je vsled krvavenja v možganih nastopila smrt. Samardžija dejanje prizna, izgovarja se pa s silobranom; obsojen je bil na tri leta težke ječe.

JOLIET CITIZENS BREWING Co.
North Collins St., Joliet, Ill.

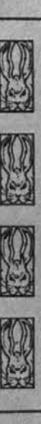

Pijte "Elk Brand" pivo
Izdelaovalci najboljšega piva sodčkih in steklenicah.

Največja slovanska tiskarna v Ameriki je

NAŠA TISKARNA

OBA TELEFONA 100 1006 N. CHICAGO ST.

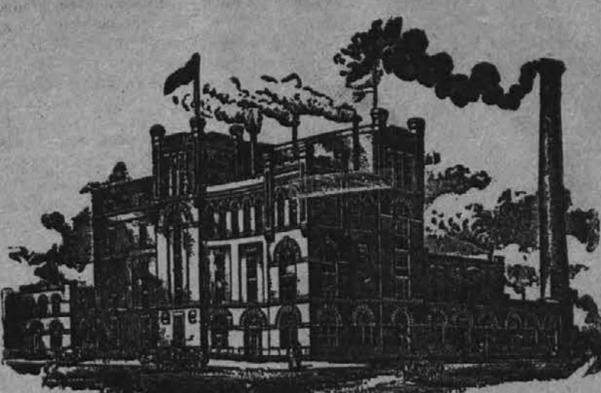

izdela pismeni papir, kuverte, knjižice za nakaznice in pobotnice; za društva bolniške liste, uplačilne knjižice in pravila v slovenskem in angleškem jeziku v najkrajšem času. Glede dela in cen se ne more kosati z nami nijedna tiskarna; naše delo se samo hvall. Vsakdo rad naroči delo pri nas, ker je prepričan, da bo z delom zadovoljen. Pri naročenju omenite čas do katerega hočete, da bo stvar gotova. Točnost in dobro delo jamčimo. Izplača se vsakomur da zve naše cene predno naroči.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prva slovanska unijska tiskarna---Prvi slovenski list v Ameriki---v lastnem domu. : : : JOLIET, ILL.

Fred Sehring Brewing Co.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Najhitreje in najceneje pošiljo

DENARJE V STARO DOMOVINO

Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju

FRANK SAKSER
82 Cortland St. New York.

PODRUŽNICA:
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

Krmar Milanovič.

POVEST.

Prosto po Russellovem romanu "Krmar Holdsworth."

(Dalje.)

Ladja se je kmalu zopet vzravnala pokonci, a morje je še vedno ostalo nemirno in valovi so še semintja pljusknili na krov. To je Milanovič tako vznemirjalo, da je komaj čakal, da pride s krova. Ko je dospel v kajuto, se je ves izmučen zgrudil na posteljo in se bridko razjokal nad svojo boječnostjo in malodušnostjo.

Kapitan je stopil k gospodu Šermanu in mu rekel: "Tudi sedaj še verjamete, da je bil naš nesrečni prijatelj kdaj mornar?"

"Ne, gospod kapitan, sedaj ni več. Če bi ta bil kdaj pomorščak, bi brezdvomno kljub izgubi spomina že iz stare navade moral ohraniti prejšnji pogum. A vendar, ne pozabimo, da sta njegova razburjenost in malodušnost posledica strašnega trpljenja, katerega je moral pretrpeti. Pomislite, že navadna bolezen nam lahko razburi in razdraži živce, kaj šele, če mora človek cele dneve ali tedne trpeti lakoto in žejo, če je vsak trenutek v nevarnosti, da ga s čolnom vred pogoltnjejo požrešni morskimi valovi; saj je čudno, da ne zblazni!"

"Da, da. Prav imate. Toda nikar me ne umejte napačno, zakaj ne govorim tega, kakor bi ne spoštoval nesrečnega, ne, tega nikakor ne; jaz le menim, da je njegova boječnost najgotovješi dokaz, da nikdar ni nosil mornarskega jopiča. Nedvomno bi se mu ob kričanju moštva in divjanju viharja moral vzbuditi njegov nekdanji duh, duh neustrašenega pomorščaka, čeprav ima bolno živčevje. Tako vsaj je moje mnenje v tem oziru."

Kako se vendar včasih dobri in razumni ljudje motijo in krivično sodijo. Milanovič — in ne mornar!

Kako bi bil kapitan debelo gledal, ako bi bil tega revnega, slabotnega človeka, ki se je sedaj pred najmanjšim ropotom boječe skrival, videl pred enim mesecem: lep, krepak mož, oči polne ognje, živce in kite kakor jeklo, pomorščak, drzen in neustrašen v vsakem viharju, v vsaki nevarnosti, kakor malokateri; bil je cel mož v pravem pomenu besede in istočasno tudi otrok z ozirom na svoje dobro, mehko srce.

Da, kako lahko se človek vara! In vendar v tem slučaju skoraj ni bilo mogoče misliti drugače, kakor sta mislila kapitan in njegov prijatelj Šerman. Vsakdanje občevanje z Milanovičem ju je še bolj potrjevalo v njunem mnenju. Ta je namreč prav pametno in razumno govoril o raznih predmetih, a nikdar ni izustil kakega izraza, iz katerega bi bilo mogoče sklepati na njegov poklic. Z isto pravico bi bil kdo sodil, da je duhovnik kakor inženir, ali proesor kakor odvetnik — le mornar ne.

Milanovič je bil večinoma molčeč; cele ure je sameval in tuhtal, ne da bi se mu le enkrat razjasnilo žalostno obličje. Kadar je bil glavni krov prazen, se je večkrat utihotapil k čolnu, pri katerem je postajal dolgo časa in z neko nemirnostjo ogledoval vsak najmanjši predmet v njem; sedaj je vzel v roko to, sedaj ono, vrtil in obračal na vse strani, vedno iznovega upajoč, da razvozlja skrivnostno uganko.

Ko je bil nekega dne zopet popolnoma zatopljen v to raziskovanje, stopi k njemu krmar, postaren, a dobrosrčen angleški pomorščak. Prijazno in zaupljivo se je začel z njim pogovarjati in ga izpraševati to in ono o čol-

nu, misleč, da mu bo s tem pomagal, da se spomni kakega dogodka iz preteklosti. Ko je pa spoznal, da ničesar ne doseže, ga povabi, naj gre z njim v prostore, ki so odločeni za moštvo. "Morda," pripomni krmar, "najdete tam kak migljaj, ki bo pomagal Vašemu spominu. Le pojdite, sicer ne bo videla nič lepega in samemu bi Vam tega obiska ne svetoval, a z menjo pa greste brez skrbi."

Milanovič se je sicer nekaj časa ustavljal, nato se je pa udal in po ozkih stopnicah sta dospela v mračen, neprijazen prostor, ki je imel obliko polkroga, katerega sta za silo razsvetljevali dve majhni oljnati svetilki.

"Torej, gospod, ogledite si nekoliko ta prostor; morda vendar najdete kaj, kar Vas bo spominjalo na minule čase."

Milanovič je pazljivo motril nekaj časa vsak najmanjši predmet, a poleg stoječi krmar je kmalu opazil, da njegov poizkus ne bo imel niti najmanjšega uspeha; zato vpraša čez nekaj trenutkov: "Res ničesar ne najdete?"

"Ničesar," je odgovoril Milanovič in počasi ter zamišljeno zmajal z glavo. "Ako vsako reč, ki jo tukaj vidite, znate imenovati s pravim imenom, bi se morali vendar tudi spominjati, da ste kaj takega tudi že prej kdaj videli. Kaj?"

"Moj Bog, to je ravno ona uganka! Vsako stvar, ki mi pride pred oči, poznam takoj, a vendar mi vse to nič ne pomaga."

"Čudno, čudno," je mrmral sam pri sebi mornar, "kaj takega še nisem videl v svojem življenju! — Pojdite, gospod, kajti pri Vas ni nikakega upanja več. Žal mi je, da sem Vas morda s tem nadlegoval."

Tako sta zapustila dolgočasne prostore in odšla zopet na krov.

STIRINAJSTO POGAVLJE.

Prihod v Sidnej.

Ker sta bila kapitan in gospod Šerman v zadregi, kako naj bi Milanoviča nazivala, zato so mu po črki "M", katero so našli vrito na njegovem perilu, dali novo ime, namreč "gospod Matko".

(Dalje prih.)

Opomin.

Ker sem namenjena odpotovati v stari kraj prihodnje poletje in ne vem ali se kdaj več povrnem ali ne; zato rečem tem potom opominjam vse one, ki mi kaj dolgujejo da poravnajo svoj dolg v kratkem času, ker drugače bom primorana jih postavnim potom primorati to storiti.

Antonija Trampuš.

Zoper razpoke ustnice.

Miss M. Przewoznik, iz Hammond, Ind. je rabila Severov Creme (Severa's Face Cream) ter nam je pisala sledeče pismo o njem: "Samo parkrat sem namazala svoje razpoke ustnice s Severovim Creamom in so se zacelile. Ne morem izreči svoje zahvale. Lahko tudi rečem, da je Severovo Mazilo za lase (Severa's Hair Pomade) izborno, ker naredi lase mehke in bujne." — Severov Cream stane 25 centov lonček, ter se priporoča zoper razpoke ustnice, roke in obraz, zoper ogrce in za rabo po britju. — Naprodaj so v vseh lekarnah. Ako jih ne morete dobiti, naročite jih od nas. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv.

(Nadaljevanje z 2. strani.)

Svota od decembra 1912..... 322.85

Skupna blagajna decembra

1913 znaša \$431.26

V letu 1913 je pristopilo 9 članic,

suspendirani sta bili 2. Sedaj šteje naše društvo 37 članic.

Prej pa ko perš odložim, vijdno vabim vse žene in dekleta katoliškega mišljenja, da se nam pridružijo in pristopijo k našemu društvu ter tako postanejo članice naše slavne organizacije K. S. K. J. Nikar se ne strašite zaradi tega, ko moramo več plačevati, saj temu ni kriva K. S. K. J. in tudi ne uradniki(ce) krajevskih društev, ampak vsak naj dobro premisli, da se nahajamo v Združenih Državah Ameriških ter da se moramo ravnati kakor zahtevajo ter se njih postavam ukloniti za splošno korist.

Večkrat sem že imela priložnost govoriti z eno ali drugo ženo, ki je rekla: "O, kako rada bi pristopila h kakemu društvu, pa ne morem, ker imam toliko otrok, pa še moč bolj malo zaslužim. Kako se čem vpisati, ki ne morem plačevati." Tako in enako tarnajo in tožijo nekatere, kadar se jo opomni, da naj se vpiše v društvo. Res je to, pripoznam, da je res težko se odločiti za društvo, ko je že tako vse polno izdatkov. Vprašam pa vas, kako pa je, kadar smrt poteka na duri ter pobere enega izmed roditeljev, pa najsi bo očeta ali mater? Vpraša naj se vsaka mati, posebno pa še taka, ki ima dosti otrok in da ni pri nobenem društvu, kaj če bi jo smrt vzela ljubim otrokom, kar se žal mnogokrat zgodi? Kako se tak oče težko tolaži, ako nima s čim plačevati in pomagati svojim otrokom! Ko bi stariši malo bolj pomislili, kako koristno je biti zavarovan pri društvu in Jednoti, se ne bi izgo-

varjali na otroke, ampak kolikor več jih ima, toliko rajše bi pristopil h kakemu društvu in Jednoti. Ker ako kdo zbolji, da je pri društvu, dobi pomoč v boleznih ter se mu že tam povrne svota, ki jo je izdal za društvo. Kaj pa, ako nastopi smrt? Kolika tolažba za ostalo družino, ko jim društvo oskrbi dostojevn pogreb ter po preteku nekaj dni dobijo svoto, za katero je bil pokojni zavarovan ter toliko lažje pozabijo izgubo pokojnika. Karali me boste, g. urednik, ker se je moje poročilo tako zavleklo, pa prosim potrpljenje, to je le v letu enkrat. Pozdrav vsem skupaj!

Agnes Krajnc, tajnica, 152 Belz st.

Joliet, Ill., 9. jan. — Društvo sv. Barbare št. 65 v Jolietu, Ill., prav lepo napreduje. Pridobilo si je namreč v kratkem času svojega obstanka že nad sto članov in članic, obstoječih iz mož, žena in otrok. Nikakor pa se ni temu čuditi, kajti ceneje smrtne zavarovalnine bodisi za moža, ženo, fanta ali dekleta kakor tudi otroka, ni dobiti pri nikakoli drugem zavarovalni družbi. Ob enem pa izplačuje društvo sv. Barbare najvišjo bolniško podporo, namreč 1 dol. na dan, kar gotovo vsake-mu zelo dosti pomaga v času bolezni. Pozivam vas torej, cenjeni narodni mi bratje in sestre, ne mudite časa, marveč pridružite se v naše vrste, pristopite takoj k društvu sv. Barbare št. 65, Joliet, Ill. ter uživajte z nami vred bratsko ljubav, katere veže člane in članice našega društva pod geslom: vsi za enega, jeden za vse!

Pozdravljam člane društva sv. Barbare širom Združenih Držav, kakor tudi vse jolietške brate in sestre. Louis Wise, predsednik, dr. sv. sv. Barbare št. 65.

MALI OGLASI.

Kdor kaj išče za vsakokratno priobčenje po 25c.

Za zahvale, naznanila in drugo po 2 centa od vsake besede

GODBA ZA PLESE IN VSE DRUGE zabave, zmožna grati slovenske in drugonarodne komade, najnovejše. Z orkestrom ali plehovo godbo po unijski ceni. Tudi iščem slovenskih godcev. Telefon 703 N. W., 1521 Chic. Josip Stukel, 209 Indiana St., Joliet, Ill.

Math. Gerdesich

GOSTILNA
Broadway and West Avenue. BRADLEY, ILL.

Kadar se mužite v naši okolici ne pozabite se ogledati v mojem salunu.

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704
Office hours:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Dr. S. Gasparovich
Slovenski Zobozdravnik.
Joliet National Bank Bldg.
4th Floor, Room 405.
JOLIET, ILLINOIS.

NOVA GOSTILNA

Matt. Stefanich
Corner State & Clay Streets
across the track, one block south of Ohio St., Joliet, Ill.

Se priporočam rojakom in jih vabim da me posetijo v obilnem številu v mojem lastnem domu in salunu.

Se zahvalim vsem za dosedanje naklonjenost. — DOBRO-DOŠLI!

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

KOLEDAR

"GLAS NARODA" za l. 1914 je izšel; oskrbljen je z lepimi slikami in dobrimi spisi ter za jedno tiskano polo obširnejši. Velja s pošto vred 30c. Dobiti je pri:
SLOVENIJA PUBLISHING CO.
82 Cortlandt Street, New York City, ali v podružnici
FRANK SAKSER,
6104 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Naznanilo.

Jaz Anna Ritmanič naznanim vsem sorodnikom in znancem, da je nemila smrt mi vzela edino podporo ljubega soproga Janeza Ritmaniča; zapustil me je nepreskrbljeno s sedmero otrok najstarejši je komaj trinajst let. Torej se obrnem na Vas vse moje sorodnike in znance v Jolietu, da mi pomagajte po svoji moči s tem, da mi odkupite kaj tikevov, ki imam lotu naprodaj ali žrebanje, da bom zamogla si pridržati dom, na katerem je še veliko dolga.
Vsem onim, ki so nas potolažili in pomagali pri bridki izgubi, izrekamo srčno hvalo. Bog povrni stoterno.
Soproga in otroci
Anna Ritmanič, Bradley, Ill.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovol v mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

John Vidmar

1112 North Broadway
JOLIET, ILL.

Kupujem in prodajam zemljišča, hiše in lote; zavarujem poslopja in pohištva proti ognju.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.

MEDZIMSKA RAZPRODAJA

V SLOVENSKI PRODAJALNI

THE EAGLE

kjer vedno dobite blago, ki je vredno več kot denar, se je zdaj začela.

Te cene bodo hitro razprodale vse zimsko blago.

ČEVLJI
se zdaj prodajejo res poceni.

\$3.50 čevlji, za	\$2.95
\$4.00 čevlji, za	\$3.45
\$4.50 čevlji, za	\$3.95
\$5.00 čevlji, za	\$4.25
\$6.00 čevlji, za	\$4.95
Deški high cut čevlji \$3, zdaj	\$2.25
Moški fini čevlji	\$4.50
Delavni čevlji	\$3.65

Deški čevlji.
200 parov deških čevljev, vseh vrst in velikosti, vredni par do \$3.00, zdaj na izberu po \$1.00

Ženski čevlji.
Velika zaloga, vseh vrst in velikosti, vredni par do \$3.50, zdaj na izberu po \$1.95

Znižane cene na oblekah, perilu čevljev za može in dečke.

Baš zdaj so cene znižane na oblekah in čevljev, ko jih najbolj rabite. Vsakdo, ki kupuje blago v naši prodajalni, zna da je naše blago vredno skoro dvakrat toliko kot čegavo drugo, ker mi znamo blago kupiti, da nimamo kake slabe zbirke. Pa se lahko prepričate, da je to resnica. Mi ne kupimo stare robe za našo prodajalno. Vse naše blago je bilo kupljeno iz tovarn pred par meseci, pa ga bomo tudi takoj razprodali, da ga ne bomo hranili za drugo zimo, ne oziraje se na zguho ali dobiček — mi se ga moramo iznebiti. Naše cene so zmerne, vedno.

300 oblek več vrst, za moške od 18 do 80, vseh velikosti,	\$19.50
\$25.00 obleke po	\$15.00
\$20.00 obleke po	\$15.00
\$16.50 obleke po	\$11.50
\$13.50 obleke po	\$9.50

DEŠKE SPODNJE OBLEKE
35c vredne po 19c

KAPE.
75c kape po 39c
\$1.00 kape po 79c
\$1.25 ni \$1.50 kape 95c

35 per cent. znižane cene na kosmatih kapah.

OBLEKE
\$6 do \$12 vredne obleke, fino blago
13 do 36 po \$1.95

225 vrhnih sukenj vseh vrst.
\$25.00 suknja za \$19.50
\$22.50 suknja za \$16.50
\$18.00 suknja za \$13.50
\$16.50 suknja za \$11.50
\$13.50 suknja za \$9.50

DEŠKE VRHNJE SUKNJE.
\$15.00 suknje za \$9.50
\$12.00 suknje za \$7.50
\$8.50 suknje za \$5.50
\$6.50 suknje za \$3.50

OTROŠKE SUKNJE.
\$10.00 vredne po \$6.50
\$8.00 vredne po \$5.00
\$7.00 in \$6.00 vredne po \$4.00
\$5.00 in \$4.00 vredne po \$2.50

KRATKE HLAČE.
\$2.00 za \$1.45
\$1.00 za 75c
50c 39c

MOŠKE UNION UNDERWEAR
\$3.00 vredne po \$2.25

PRAZNIČNE SRAJCE.
Lot 1—Vse \$1.50 po \$1.15
Lot 2—Vse 75c in \$1.00 po 49c

OVRATNICE.
Lot 1—75c po 49c
Lot 2—50c po 35c
Lot 3—25c po 19c

TELOVNIKI.
13 do 16 size 10c
Fancy vests, \$1.00 po 65c

VOLNENE NOGAVICE.
25c vredne po 19c
50c vredne po 39c

SWEATERJI.
75c vredni po 45c
\$1.50 vredni po 95c
\$2.50 vredni po \$1.95